

LESSON 21**RETURNING HOME**

When King Suddhodana came to know that the Buddha was preaching in Rajagaha he sent nine messengers, one after another, inviting him to come to Kapilavatthu. All the messengers became monks under the Buddha. The Buddha's teachings were so appealing to them that they wished to listen to more of his teachings and they forgot to convey the King's message.

The King also had made arrangements for the Buddha to stay in a park named Nigrodha. But when the Buddha did not come, the King sent Kaludayi who was a playmate of the Buddha to invite the Buddha. Then only, the Buddha received the message and agreed to go to the palace.

When the people of Kapilavatthu came to know that the Buddha had come to their city all of them flocked to the city to see the Buddha, and the Prince Siddhartha's own relatives said, "He is Our younger brother, our nephew, our grandson." They asked their younger ones, "You go forward and respect him. We will sit behind you."

Then the Buddha realised that some people even then, did not understand that He was already Enlightened but felt they were His elders. He showed them a miracle called the "Twin miracle". The King seeing this miracle worshipped him.

The next day, He took his begging bowl and went from door to door asking for food. The King was very annoyed when he saw his son begging in the street. He ran to Him and said, "Why do you disgrace me, my son? Why do you ruin me like this? Why don't you take food in the palace? Is it proper for you to beg food in this very city where you used to travel in golden sedan chairs? Why do you put me to shame, my dear son?"

"I am not putting you to shame, O Great King This is our custom," said the Buddha calmly.

“How can it be? Nobody in our family had ever to beg like this. How can you say “it is our custom?”.

“O Great King, that is not the custom of your Royal family. But it is the custom of the Buddhas. All the former Buddhas have lived by receiving their food like this.”

However when the king begged Him to take food in the palace. the Buddha went into the palace to take food.

သင်ခန်းစာ (၂၁)

နန်းတော်သို့ ပြန်ကြွတော်မူခြင်း

မြတ်စွာဘုရား၏ ဖခမည်းတော် ဘုရင်ကြီး သုဒ္ဓေါဒနသည် သားတော်မင်းသား မြတ်စွာဘုရား အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပြီး ရာဇဂဟဋ္ဌ တရားဟောစံတော်မူနေသည်-ဟု ကြားသိရ၍ ကပ္ပိလဝတ်တိုင်း ပြည်သို့ ပြန်ကြွလာစေလိုသဖြင့် မင်းညီမင်းသား ကိုးပါးကို တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက်စေလွှတ်ကာ ပင်ဖိတ်ခဲ့ပါတယ်။ ကိုးယောက်လုံးသည် မြတ်စွာဘုရားထံတွင် ရဟန်းပြုသွားခဲ့ကြပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရား၏တရားတော်ကို ကြားနာလိုက်ရသည်နှင့် လွန်စွာနှစ်ခြိုက်မှုဖြစ်ပြီး တရားအားထုတ်လိုမှု ပြင်းပြကာ သာသနာ့ဘောင်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကြ၍ ဘုရင်မင်းကြီးက စေလွှတ်ပင့်ဖိတ်သည်ကို လျှောက်ထားဖိုရန် သတိမေ့ကုန်ကြပါတယ်။

ဘုရင်ကြီးသည် မြတ်စွာဘုရား ကြွရောက်လာလျှင် သီတင်းသုံးနိုင်ရန် နိဂြောဓဥယျာဉ်၌ စီမံ ထားပြီး မြတ်စွာဘုရားငယ်စဉ်က သူငယ်ချင်းဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ကာဠုဒါယီအမတ်ကြီးအား မြတ်စွာဘုရားကို ပင့်ဖိတ်ရန် ထပ်မံစေလွှတ်ခဲ့ပြန်ပါတယ်။ ထိုအခါမှသာ မြတ်စွာဘုရားသည် မိမိ၏ ဇာတိရပ်မြေ ကပ္ပိလဝတ်ရှိ နန်းတော်သို့ ပြန်ကြွရန် သဘောတူလက်ခံခဲ့ပါတယ်။

ကပ္ပိလဝတ်သူ တိုင်းသူပြည်သားများသည် မြတ်စွာဘုရား ပြန်ကြွလာမည်ကို ကြားသိရသော အခါ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်ရန် အားလုံးစုဝေး၍ ရောက်ရှိလာကြပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရား သိဒ္ဓတ္ထမင်း သားဘဝ၏ ဆွေတော် မျိုးတော်များကိုယ်တိုင် ဒါ ငါတို့၏ ညီတော်၊ တူတော်၊ မြေးတော်ဟု မြတ်စွာ ဘုရားအား ဝမ်းသာစွာ ခေါ်စေကြပြီး မင်းသား မင်းသမီးတော်လေးများသည် “မြတ်စွာဘုရား ရှေးမှောက် ရှေ့တိုး ခစားကြလေ။ ငါတို့ သင်တို့နောက်နားမှ ခစားကြမယ်” ဟုပြောကြလေသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ဆွေမျိုးတော်များသည်ပင်လျှင် ငါဘုရားဖြစ်ပြီးသည်ကို မသိကြသေးပေ။ ငါ၏ ဖခမည်းတော်နှင့်သက်တော်ကြီးဆွေမျိုးတော်များ သိမြင်စေခြင်းအလို့ငှါ မီးရေ နှစ်တန်ဖြင့်ပြီးသော တန်ခိုးတော်ကို ပြတော်မူခဲ့ပါတယ်။ ဘုရင်မင်းကြီးလဲ တန်ခိုးတော်ကို မြင်ပြီး နောက် သားတော် မြတ်စွာဘုရားအား ဦးချကန်တော့ခဲ့ပါတယ်။

နောက်တစ်နေ့တွင် မြတ်စွာဘုရားသည် သပိတ်တော်အားယူလျက် တစ်အိမ်ပြီးတစ်အိမ် ဆွမ်းခံ ကြွရောက် ခဲ့ပါတယ်။ ထိုအကြောင်းကို ဘုရင်မင်းကြီး ကြားသိရသောအခါ ဆွမ်းလှည့်လည်တောင်း ခံသည်ကို လွန်စွာ မကျေမနပ်ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။

ဘုရင်ကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားထံရောက်ရှိလာပြီး သားတော် ဘာဖြစ်လို့ ဖခမည်းတော်အား ဤသို့ အရှက်ရ အောင်ပြုလေသနည်း - ဟုမေးလျှောက်ခဲ့ပါတယ်။ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့တောင်းခံသနည်း၊ နန်းတော်ထဲတွင် အဘယ်ကြောင့် ဆွမ်းမဘုဉ်းပေးသနည်း - ဟု မေးတော်မူခဲ့ပါတယ်။ သား တော် ယခင်က ရွှေရထားတော်နှင့် လှည့်လည် သွားလာသော ဤမြို့တွင်ပင် ယခုအခါ လမ်းထွက် ဆွမ်းလှည့်လည်တောင်းခံနေတာ သင့်တော်ပါရဲ့လား သားတော်။ ခမည်းတော်အား အရှက်ရအောင် ပြုလေသလား သားတော်။ ဟု လျှောက်ကြားခဲ့ပါတယ်။

အရှက်ရခြင်းကို ပြုတော်မမူပါ ဘုရင်မင်းကြီး၊ ဤသို့ ပြုလုပ်ရခြင်းသည် ငါဘုရားတို့ ပြုအပ် သောထုံးတမ်း စဉ်လာ ဓမ္မတာပင်ဖြစ်ပေသည်” ဟုတည်ငြိမ်အေးချမ်းစွာ မိန့်တော်မူခဲ့ပါတယ်။

အဘယ်သို့ပါနည်း? ကျွန်ုပ်တို့မြင့်မြတ်သော ဘုရင်မင်းမျိုးမင်းနွယ်တို့တွင် ဘယ်သူတစ်ဦးတစ် ယောက်မျှ တောင်းခံခြင်း မပြုကြပေ။ အဘယ်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ထုံးတမ်းစဉ်လာ ဟုပြောရပါ သနည်း။

မြတ်သောဘုရင်မင်းကြီး ထိုကျင့်ဝတ်သည် သင်တို့ မင်းမျိုးမင်းနွယ်တို့၏ ကျင့်ဝတ်မဟုတ် ပါပေ။ ရှေးရှေး သောဘုရားရှင်တို့၏ ပြုမြဲသောဝတ်ကို ပြောခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ရှေးရှေးက ရှိခဲ့ဖူးသော ဘုရားရှင် အဆူဆူတို့သည် ဤကဲ့သို့ပင် ဆွမ်းကို အိမ်စဉ် လှည့်လည် တောင်းခံမှုကို ပြုခဲ့ကြပေတယ်။

သို့သော်လဲ ဘုရင်ကြီးသည် နန်းတော်သို့ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးကြွပါရန် မြတ်စွာဘုရားကို ပင့်ဖိတ်တော် မူသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရန် နန်းတော်သို့ ကြွတော်မူခဲ့ပါတယ်။

LESSON 22
PRINCESS YASODHARA

When the Buddha had taken His meal all who knew him as Prince Siddhartha except Yasodhara, came to talk and respect Him. All of them were still surprised but were very happy to see their beloved prince now in an orange coloured robe. respected by everybody, loved and worshipped by everybody.

But Yasodhara was in her room thinking, “Prince Siddhartha is now an Enlightened One – a Buddha. He now belongs to the line of Buddhas. Is it right for me, to go to him?”

He does not, and cannot need me, Is it right for me to go to him?* I think it is better to wait and see. If he comes here, then I will pay him the respect he deserves.”

After a while the Buddha asked, “Where is Yasodhara?”

“She is in her room,” said His father.

“Come, let us go there,” said the Buddha and giving His bowl to the king went to her room. As He entered the room the Buddha said, “Let her pay me respect as she likes. Say nothing.”

When Yasodhara knew that the Buddha was coming to her room, she ordered her servant girls to wear yellow robes and to welcome Him. And as the Buddha entered her room and before He took His seat she came quickly to Him and holding His ankles, placed her head on His feet and cried and cried until His feet were wet with her tears. The Buddha kept quiet and nobody stopped her until she was very tired of crying. Then she cleaned the Buddha’s feet and sat down respectfully.

When she had sat down, her father-in-law, King Suddhodana said:

“Lord, when my daughter-in-law heard that you were wearing yellow robes, she also robed herself in yellow; when she heard that you were taking one meal a day, she also did the same: when she heard that you had given up lofty couches, she lay on a low couch; when she heard that you had given up garlands and scents, she also gave them up; when her relatives sent messages to say that they would maintain her, she would not even look at anyone. So virtuous was my daughter-in-law.”

“Not only in this last birth O King, but in a previous birth, too, she protected me and was devoted and faithful to me,” said the Buddha and told him the story of the Candakin-nara Jataka – one of the previous Birth Stories.

သင်ခန်းစာ (၂၂)
ယသော်ဓရာ မင်းသမီး

မြတ်စွာဘုရား ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးနောက် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားအဖြစ်က တော်စပ်ခဲ့ကြဖူးသော နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသား ဆွေမျိုးများအားလုံးလာရောက်ဖူးမြော် အရိုအသေပေးခဲ့ကြသော်လည်း ယသော်ဓရာမင်းသမီးသည် မြတ်စွာဘုရားအား လာရောက်မဖူးမြော်ခဲ့ပါပေ။ အားလုံးသောသူအပေါင်းတို့သည် သူတို့၏ချစ်လှစွာသော မင်းသား က လိမ္မော်ရောင်သင်္ကန်းဝတ်ရုံထားသော မြတ်စွာဘုရားအား ဝမ်းသာ အံ့အားသင့်စွာ လာရောက် အရိုအသေပေး၊ ဦးချကန်တော့ ဖူးမြောက်ကြခဲ့ပါတယ်။

သို့သော် ယသော်ဓရာမင်းသမီးသည် သူမ၏အဆောင်၌ ဤသို့တွေးနေခဲ့ပါတယ်။ သိဒ္ဓတ္ထမင်း သားသည် ယခုအခါ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ပိုင်ရှင် ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်ခဲ့လေပြီ၊ ရှေးဘုရားများနည်း တူ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ ငါဘုရားထံသွားလျှင် သင်တော်ပါမည်လော၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါအား အလိုမရှိသင့်တော့ပေ။ ငါက ဘုရားထံသွားရန် မသင့်လျော်တော့ပေ။ ဘုရား ငါ့ထံလာ မလာ ငါ စောင့်ကြည့်နေအံ့။ ကြွလာပါက ငါဘုရား အား အရိုအသေပေးမည်” ဟု စဉ်းစားနေခဲ့ပါတယ်။

တခဏမျှကြာသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ယသော်ဓရာ ဘယ်မှာလဲဟု မေးမြန်းခဲ့ပါတယ်။

သူမ၏အဆောင်တော်မှာပါဟု ဖခမည်းတော် မိန့်လေသော် မြတ်စွာဘုရားသည် သူမအဆောင် တော်သို့ သွားကြအံ့ ဟုမိန့်တော်မူပြီး သပိတ်တော်ကို ဘုရင်ကြီးအားပေး၍ ယသော်ဓရာကို တွေ့ရန် ကြွသွားခဲ့ပါတယ်။ အဆောင်တော်ဝသို့ရောက်လျှင် သူမတွေ့ချင်သလို တွေ့ပါစေ။ ဘာမှ မပြောပါလေ နှင့် ဟု မိန့်တော်မူခဲ့ပါတယ်။

ယသော်ဓရာသည် မြတ်စွာဘုရား သူမ၏အဆောင်သို့ ကြွလာသည်ကို သိတော်မူလျှင် သူမ၏ အခြံအရံ များအား လိမ္မော်ရောင် အဝတ်များဝတ်စေ၍ ခစားတော်မူစေခဲ့ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရား အဆောင်အတွင်းသို့ ဝင်လျှင်ဝင်ချင်း ထိုင်တော်မမူခင်ပင် ယသော်ဓရာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်ရင်းသို့ အပြေးလာကာ ခြေတော်အစုံကိုကိုင်လျက် ဦးတိုက်ကန်တော့ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခဲ့ပါ တယ်။ အချိန်အတော်ကြာကြာ ဝမ်းနည်းစွာ မျက်ရည်များ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်အစုံတို့ ဆိုရုံ အောင် ငိုကြွေးခဲ့ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားသည် ငြိမ်သက်စွာ ရပ်နေတော်မူလျက် မည်သူမှ တားမြစ်ခြင်း မပြုစေဘဲ အားရစွာငိုကြွေးစေပြီးနောက် ယသော်ဓရာသည် မြတ်စွာ ဘုရား၏ ခြေတော်အစုံတို့ကို ဆေး ကြောတော်မူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား အရိုအသေပေးကာ ထိုင်နေခဲ့ပါတယ်။

သူမထိုင်တော်မူသော် ဖခမည်းတော် ဘုရင်ကြီး သုဒ္ဓေါဒနသည် ဤသို့ မိန့်တော်မူခဲ့ပါတယ်။

“အရှင်ဘုရား တပည့်တော်၏ သမီးတော် ယသော်ဓရာသည် အရှင်ဘုရား သစ်ခေါက်ဆေးဆိုးသော အဝါ ရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ရုံသည်ဟု ကြားသိလျှင် သူမလဲ အဝါရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်တော်မူခဲ့တယ်။ အရှင်ဘုရား တစ်နေ့

ဆွမ်းတစ်နပ်ပဲ ဘုဉ်းပေးသည်ဟု ကြားသိလျှင် သူမလဲ တစ်နပ်ဘဲစားခဲ့တယ်။ သူမ သည် မြတ်စွာဘုရား မြင့်မြတ်သောနေရာထိုင်ခင်းများ အသုံးမပြုတော့ဟု ကြားသိလျှင် သူမလဲ နိမ့်သောကုတင်တွင်နေခဲ့ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရား အမွှေးနံ့သာများ သုံးတော်မမူတော့ဟု ကြားသိလျှင် သူမလဲ ထိုအရာများကို စွန့်ခဲ့ပါတယ်။ သူမ၏ ဆွေမျိုးတော်များက သူမအား ပြန်လည်စောင့်ရှောက်မည် ဟု အခေါ်တော်လွှတ်လျှင် ထိုသူများအား တစ်စုံတယောက်မျှကိုပင် မကြည့်ခဲ့ပါ။ ထိုကဲ့သို့ အလွန်မြင့် မြတ်စင်ကြယ်သော ကျွန်ုပ်၏ချွေးမသမီးတော်ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အရှင်မင်းကြီး ယသော်ဓရာသည် ဤယခုနောက်ဆုံးဘဝတွင် သာမကများလှစွာသောဘဝများတွင်လည်း ငါဘုရားအား စောင့်ရှောက် လေးစား သစ္စာများစွာ ထားရှိခဲ့ပါတယ်။ ဤသို့ဆို၍ ဘုရင်ကြီးအား ရှေးဘဝဟောင်းက စန္ဒကိန္နရီ ကိန္နရာ ဇာတ်တော်ကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

